

absolute Forudsætning for at gaa til Fastsettelsen af de Beløb, som jeg ganske vist ikke finder umaadelig høje, men som jeg dog maa erkende ere højere end tilsvarende Lønninger paa andre Omraader — det har ogsaa været Udvalgets Forudsætning, at dette, at man her gik til noget større Lønninger i den højeste Lønningsklasse, end det er almindeligt, ingenlunde skulde, kunde eller maatte opfattes som et Precedens, hvorefter man blev nødt til at handle ogsaa i Fremtiden. Udvalget har nemlig foruden det Hensyn, som allerede af det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds er nævnt som Hovedhensynet, tillige haft dette Hensyn for ikke at afveje Lønningerne paa Guldvægt nøje i Overensstemmelse med Lønningerne i andre Etnater — haft det for Dje, dels at der er et Moment i denne Sag, som man ikke har i andre Embedsetater, nemlig dette, at det er delvis Selvpensionering — samtlige de Embedsmænd, som der kan være fjerneste Tale om kunne faa, hvad man kan kalde høj Lønning, er det nemlig paalagt ved Lov at yde 5 pCt. af deres Gage til Pensionering, og disse 5 pCt. maa man selvfølgelig drage fra, forinden man anstiller en Sammenligning mellem disse Embedsmænd og tilsvarende Embedsmænd i andre Etnater. Thi de Embedsmænd, som der her nærmest kan være Tale om, ere Generaldirektøren, som jo for øvrigt pensioneres paa almindelig Maade af Staten, og der bliver da kun, saa vidt jeg kan se — og det var vist ogsaa dem, det ærede Medlem for Tisted Amts 4de Valgkreds sigtede til — de seks Embedsmænd, der staa i første Lønningsklasse — de fire Direktører, en komiteet og en Hovedrevisor. Disse seks, som foreslaas lønede med 6,000 Kr. hver foruden Alderstillæg, skulle altsaa yde 300 Kr. aarlig af deres Løn til Pensionstaxen. Det vil altsaa sige, de have reelt 5,700 Kr. Gage. Det bliver da — saa vidt jeg veed, staa Departementschefer paa 5,100 eller 5,200 Kr. — 5—600 Kr., disse Embedsmænd have mere end Departementschefer. Men man maa vel erindre, at der gives ikke nogen Embedsstilling her i Landet, og næppe i noget Land, paa hvis legemlige og aandelige Virksomhed der lægges saa fuldt ud Beslag som netop Jærnbanepersonalet, og ikke mindst i de højere Stillinger, for saa vidt de paagældende kunne og ville, hvad der jo ikke fra nogen Side betvivles, bestride det overordentlig vigtige Hverv, som overdrages dem. Jeg tror derfor ikke, at der med væsentlig Høje kan gøres nogen Indvending imod, at man ikke minutvis har rettet sig efter Lønningsstatferne i

andre Etnater, ogsaa af den Grund, at Statsbanepersonalet har et saa uhyre Omfang nu, at det er stort nok til, at det kan, som man i daglig Tale siger, staa paa sine egne Ben, at det kan danne en Lønningsstala for sig, saa man ikke behøver at stille det absolut i Overensstemmelse med nogle som helst ligestillede Personer i andre Etnater; det vil desuden altid være vanskeligt i helt andre Administratorionsgrene at finde Embedsmænd eller Funktionærer, der aldeles nøjagtig kunne siges at staa paa samme Standpunkt, yde samme Arbejde og derfor have Ret til at oppebære samme Bederlag som en eller anden Jærnbanemand.

I et Punkt endnu er jeg enig med det ærede Medlem for Tisted Amts 4de Valgkreds, nemlig i hans Opfattelse eller Hensigtning eller Forlangende om, at Udvalget enten skal holde fast paa Begrænsningen i Personantallet eller søge at knappe af paa det, han kalder de umaadelig høje Lønninger. Jeg er for saa vidt enig med det ærede Medlem deri, som det har været Forudsætning for Udvalgets Fastsettelse af Lønningerne, at Flertallets Forslag til Organisationsen og dets Forslag til Lønninger skulde udgøre et famlet hele, som ikke i væsentlig Grad kunde forandres uden at vælte det hele. Efter megen Møje og Besvær, efter næsten 2 Mars Arbejde som man endelig saa vidt, at man blev enig om at staa Lønningerne fast, men det var paa den udtrykkelige Betingelse, at det var ligesom Organisationen en integrerende Del af Loven. Det er jo ikke nogen Hemmelighed, at man gav efter fra den ene og den anden Side, idet en Del af Medlemmerne holdt paa, at Lønningerne skulde fastholdes uden Hensyn til, om Personantallet blev betydelig indskrænket eller ej, og en anden Del paa, at Lønningerne i de højere Klasser skulde nedfattes samtidigt med, at Bestillingsmændenes Antal skulde meget betydelig indskrænkes. Man enedes da om at foretage en saadan Indskrænkning i Personantallet, som man fandt forsvarelig, og derimod gaa til at fastsætte Lønninger, som maatte fra flere Sider med Høje kunde siges at ville blive paa enkelte Punkter vel høje, men som fuldestgjorde fuldt ud Ministerens Fordringer.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) var meget lidt tilfreds med Udvalgets Arbejde. Ja, det bliver jo egentlig det ærede Medlems Sag. Han er i alt Fald ikke saa ganske let at tilfredsstille, naar han forlanger, at man ikke skulde være gaaet ind paa at bestemme Lønningerne, forinden man havde sikret sig, at Loven kunde gennemføres. Det er en stor Fordring,